

prima instanță: G. Colev
instanța de apel: A. Curdov, S. Gubenco, Șt. Starciuc

dosar nr. 2ra-1899/16

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Galina Stratulat
Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Ala Cobăneanu

examinând recursurile declarate de Ivan Terzi, Svetlana Leiciu și Efrosinia Stoianova, reprezentată de avocatul Grigore Popa

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de împotriva lui Ivan Terzi și Svetlanei Leiciu cu privire la încetarea influenței inadmisibile asupra terenului și construcțiilor aflate pe el, demolarea construcției neautorizate, repararea prejudiciului material și moral

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 10 martie 2016, prin care au fost admise apelurile declarate de Ivan Terzi și Svetlana Leiciu, casată hotărârea primei instanțe în partea admiterii pretențiilor de demolare a construcțiilor și încasarea prejudiciilor și emisă în această parte o nouă hotărâre

constată:

La data de 28 septembrie 2012, Efrosinia Stoianova a depus cerere de chemare împotriva Svetlanei Leiciu cu privire la încetarea influenței inadmisibile asupra terenului și construcțiilor aflate pe el, demolarea construcției neautorizate, repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că deține dreptul de proprietate asupra casei de locuit din str. Pușkin, 8, mun. Comrat, iar în vara anului 2010, Svetlana Leiciu a început construcția casei de locuit pe terenul din vecinătate din str. Pușkin, 10 a, mun. Comrat.

Afirmă că edificarea casei de locuit de către pârâtă a avut loc în lipsa actelor necesare, fără respectarea regulilor de hidrogeologie, prin drenarea apelor subterane în mod corespunzător, ce a dus la inundarea și distrugerea casei sale, fapt confirmat prin actul de examinare a casei de locuit din 30 mai 2010 și 16 iulie 2010, întocmit de Primăria or. Comrat.

Susține că datorită fluxului constant de apă subterană, pereții casei s-au umezit, în casă persistă o cantitate de umiditate ridicată și un miros de mucegai.

Menționează că a întreprins toate măsurile pentru ca pârâta să înceteze acțiunile sale, însă fără niciun efect.

Subliniază că în urma adresării administrației publice locale, pârâta a săpat un șanț pe hotarele loturilor de teren, care mereu este plin cu apă, iar din lipsa scurgerii corespunzătoare, apa curge tot sub casa ei de locuit.

Mai invocă reclamanta, în susținerea cerințelor sale, hotărârea Judecătoriei Comrat din 17 noiembrie 2010, prin care Svetlana Leiciu a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției administrative pe faptul construcției ilegale și obligarea de a demola construcția neautorizată, care însă nu a fost executată.

Obiectează că prin acțiunile sale pârâta ignoră prevederile art. 40 din Legea nr. 835 din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, precum și art. 376, art. 379, art. 381 alin. (1), (3) Cod civil.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 11, 14, 376, 379, 381 Cod civil și art. 28, 32, 85, 166-167 CPC.

Solicită obligarea pârâtei de a înceta influența inadmisibilă asupra terenului și construcțiilor aflate pe el, repararea prejudiciului material și moral.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 26 februarie 2013, Efrosinia Stoianova a solicitat obligarea lui Ivan Terzi de a înceta influența inadmisibilă asupra terenului și construcțiilor aflate pe el, repararea prejudiciului material în sumă de 114 868,44 lei și prejudiciul moral în mărime de 100000 lei.

În susținerea cererii a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Comrat din 17 noiembrie 2010, Ivan Terzi a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției administrative pe faptul construcției ilegale.

La 14 martie 2013, Efrosinia Stoianova a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor prin care a solicitat obligarea Svetlanei Leiciu de a înceta influența inadmisibilă asupra terenului și construcțiilor aflate pe el, repararea prejudiciului material în sumă de 114 868,44 lei și prejudiciul moral în mărime de 100000 lei.

La 22 august 2013, Efrosinia Stoianova și-a concretizat cerințele print-o altă cerere, solicitând obligarea lui Ivan Terzi de a înceta influența inadmisibilă asupra terenului și construcțiilor aflate pe el și încasarea din contul Svetlanei în beneficiul ei prejudiciul material în sumă de 114 868,44 lei și prejudiciul moral în mărime de 100000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Comrat din 11 decembrie 2013, a fost admis renunțul Efrosinia Stoianova de la pretențiile înaintate împotriva Svetlanei Leici, încetat procesul în partea pretențiilor Efrosiniei Stoianova împotriva Svetlanei Leiciu cu privire la obligarea de a înceta atentarea inadmisibilă asupra terenului și construcțiilor aflate pe el prin intermediul executării lucrărilor de drenaj și altor lucrări necesare în vederea devierii apelor freactice de pe terenul proprietate a Efrosiniei Stoianova.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 21 februarie 2014, a fost admisă cererea de recurs declarată de Efrosinia Stoianova, casată încheierea Judecătoriei Comrat din 11 decembrie 2013 și remisă pricina la rejudecare în același complet de judecători.

Ulterior, Efrosinia Stoianova a depus o cerere de concretizare a cerințelor împotriva lui Ivan Terzi și Svetlanei Leiciu, prin care a solicitat obligarea lui Ivan Terzi de a înceta influența inadmisibilă asupra terenului și construcțiilor aflate pe el, demolarea construcției neautorizate din str. Pușkin nr. 10, mun. Comrat, și încasarea de

la Svetlana Leiciu a prejudiciului material în sumă de 247 562,41 lei și prejudiciul moral în mărime de 100000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Comrat din 26 mai 2014, a fost admisă parțial acțiunea, a fost obligat Ivan Terzi de a înceta atentarea asupra terenului din str. Pușkin nr. 8, or. Comrat și construcțiilor aflate pe el, a fost obligat Ivan Terzi să demoleze construcțiile neautorizate din str. Pușkin nr.10 a, or. Comrat, a fost încasat de la Svetlana Leiciu prejudiciul material în sumă de 247562,41 lei și prejudiciul moral în mărime de 50000 lei și a fost încasat în mod solidar de la Svetlana Leiciu și Ivan Terzi taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 7526,87 lei.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 iunie 2015, a fost respinsă cererea de recuzare a tuturor judecătorilor Curții de Apel Comrat înaintată de Ivan Terzi și pricina civilă a fost restituită Curții de Apel Comrat.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2015 a fost respins demersul Președintelui interimar a Curții de Apel Comrat, cu privire la examinarea cererii de abținere a judecătorului Grigore Colev și strămutarea pricinii la o altă instanță egală în grad și pricina civilă a fost restituită Curții de Apel Comrat pentru examinarea cererii de abținere de la judecată a judecătorului Grigore Colev.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 10 martie 2016, au fost admise parțial apelurile declarate de Ivan Terzi și Svetlana Leiciu, a fost casată hotărârea primei instanțe în partea admiterii acțiunii cu privire la demolarea construcției neautorizate și încasarea de la Svetlana Leiciu a prejudiciului material și moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care a fost respinsă acțiunea cu privire la obligarea lui Ivan Terzi de a demola casa de locuit din str. str. Pușkin, 10, mun. Comrat.

A fost încasat de la Svetlana Leiciu în beneficiul Efrosiniei Stoianova prejudiciului material în sumă de 165 474,44 lei și prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei, încasat de la Svetlana Leiciu și Ivan Terzi în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2276,35 de lei.

A fost încasat de la Efrosinia Stoianova în beneficiul lui Ivan Terzi și Svetlanei Leiciu taxa de stat în mărime de 2276,35 lei.

La 13 mai 2016, Efrosinia Stoianova, reprezentată de avocatul Grigore Popa a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii susținând dezacordul cu decizia recurată pe care o consideră neîntemeiată și ilegală.

Obiectează că instanța de apel nu a examinat și nu a dat apreciere cuvenită la toate probele din dosar, în acest sens invocând prevederile art. 432 alin. (2) lit. c) CPC.

Făcând referire la prevederile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, recurenta susține că certificatul de urbanism nr. 211 din 04 noiembrie 2013 și autorizația de construcție nr. 149 din 21 noiembrie 2013 eliberată pe numele lui Ivan Terzi nu au caracter retroactiv și ultimul nu a prezentat careva autorizație de construcție valabilă pentru perioada anului 2010 când au fost executate lucrările de construcție a casei de locuit de către Svetlana Leiciu, precum și faptul că Inspekția teritorială de stat în construcții a eliberat pe numele Svetlanei Leiciu prescripția nr. 000137, prin care au fost suspendate lucrările de construcție până a obținerea autorizației de construcție.

Susține că prin actul comisiei specializate a primăriei Comrat din 30 mai 2011 este indicat că în anul 2010 pe terenul din str. Pușkin nr. 10a, mun. Comrat a fost începută construcția unei case de locuit fără proiect și fără autorizație de construcție, iar la începutul construcției a fost afectată structura solului, apa ieșind la suprafață, menționând în acest sens și planșele fotografice din raportul de constatare tehnico-științifică nr. 939 din 04 decembrie 2012 întocmit de Centrul de Expertize Independente în care este afișat bunul imobil casa de locuit din str. Pușkin nr. 10a, fiind plin cu apă.

Menționează dispozițiile art. 379 alin. (2) Cod civil, în raport cu concluziile raportului de constatare tehnico-științifică citat mai sus, reiterând că procesele de distrugere, au apărut în urma scurgerii apelor freatice în rezultatul executării lucrărilor de construcție a casei de locuit învecinate, în lipsa executării unui drenaj pentru devierea apelor freatice.

Semnaleză că instanța de apel eronat a interpretat conținutul raportului de constatare tehnico-științific nr. 181 din 10 decembrie 2013, considerând că pe lângă cheltuielile directe, recurenta va avea de suportat și alte cheltuieli care vor fi incluse în preț de antreprenor, referindu-se la prevederile art. 14 alin. (2), (3) Cod civil, art. 14, 24 din Legea nr. 721 din 02 februarie 1996 privind calitatea în construcții, pct. 17 din Ordinul Camerei de Licențiere nr. 12-g din 20 februarie 2006 privind condițiile de licențiere și listele documentelor suplimentare, ce se anexează la cererile de eliberare a licențelor pentru unele genuri de activitate.

Consideră că micșorarea cuantumului prejudiciului moral este neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu a luat în considerație vârsta înaintată a recurentei, gradul I de invaliditate, termenul de 6 ani care suportă suferințe psihice irecuperabile, cât și umiditatea încăperii de 100%, invocând ca suport juridic prevederile art. 1422 alin. (2) din Codul civil.

Invocând și prevederile art. 94 alin. (1) CPC, recurenta susține că compensarea taxei de stat este una arbitrară, deoarece Ivan Terzi și Svetlana Leiciu au solicitat instanței de apel casarea hotărârii primei instanțe cu restituirea pricinii la rejudecare în alt complet de judecată,.

Consideră că, contrar dispozițiilor art. 373 alin. (1) CPC, instanța de apel a depășit limitele judecării apelului, deoarece Ivan Terzi și Svetlana Leiciu au solicitat instanței de apel casarea hotărârii primei instanțe cu restituirea pricinii la rejudecare în alt complet de judecată, susținând că pricina a fost examinată de prima instanță în lipsa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

La data de 02 iunie 2016, Ivan Terzi a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de remitere a cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a obiectat împotriva deciziei recurate în partea acțiunii pe care-l vizează, invocând prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. a) CPC.

Astfel, recurentul susține că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, atât normele interne cât și cele internaționale la care Republica Moldova este parte, cum ar fi: art. 4, 7, 16, 20, 24 din Constituție, art.3, 6 §1 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Susține că în timpul examinării cauzei a fost pus într-o poziție defavorabilă, iar demersurile și cererile înaintate nu au fost satisfăcute, menționând că ședința de judecată din 10 martie 2016 s-a desfășurat în absența copârâtei Svetlana Leiciu, iar despre aceasta ultima a aflat abia la data de 06 aprilie 2016, la momentul recepționării deciziei motivate a instanței de apel, mai mult, semnătura de pe avizul de recepție de la f. d. 17, vol. 3, nu-i aparține, care vizual se diferențiază de semnătura acesteia aplicată pe cererile înaintate de ea.

Consideră că instanța de apel a aplicat eronat dispozițiile art. 206, 357, 373, 383 CPC la înaintarea demersului în prima instanță cu privire la amânarea ședinței de judecată din 26 mai 2014, deoarece a fost prezentată copia înștiințării că la aceiași, dată și oră era citat într-o altă ședință de judecată, într-o altă instanță de apel, fiind ignorate în acest sens prevederile art. 102 alin. (3), (4) și art. 105 CPC, deoarece pentru data de 26 mai 2014 a fost citat cu 2 ore înaintea începerii ședinței de judecată, prin urmare, fizic nu putea să se afle în același moment în două locuri diferite.

Menționează că instanța de apel a ignorat și faptul că citația din 26 mai 2014 i-a fost înmănată ulterior citației instanței de apel, iar circumstanța că citația prezentată de recurent nu conținea amprenta sigiliului instanței, nu poate fi pusă la bază, deoarece în toate instanțele citațiile se înmânează fără aplicarea acesteia, fiind doar aplicată semnătura emitentului.

Cu referire la prevederile art. 357 și art. 373 CPC, afirmă că instanța de apel nu a verificat dacă prima instanță a interpretat și aplicat corect normele de drept material și procedural, astfel fiind încălcate dispozițiile art. 9, alin. (2), 22 și 26 CPC.

Relatează că instanța de apel a ignorat și stipulările art. 380, 383 CPC, deoarece dânsul a solicitat amânarea ședinței de judecată până la examinarea de către prima instanță a unei acțiuni conexe.

La fel, a invocat recurentul că i-a fost refuzat anexarea la materialele cauzei răspunsul Primăriei or. Comrat nr. 02/1-18-2204 din 27 octombrie 2015 în care se indică că actele din 16 iulie 2010 și 30 mai 2010 sunt nevalabile, pe când hotărârea primei instanțe se bazează pe actele respective.

În aceeași ordine de idei menționează și despre cererea locatarilor din str. Pușkin, mun. Comrat, a articolului din ziar, explicațiile specialistului M. Stoianov, concluziile raportului de constatare tehnico-științific nr.181 din 10 decembrie 2013, care la fel au fost ignorate de instanța de apel.

Obiectează că avocatul A. Aladova la examinarea cauzei în prima instanță reprezenta interesele atât a pârâtei Svetlana Leiciu, cât și Efrosiniei Stoianova.

Își întemeiază recursul în baza art. 4, 7, 16, 20, 26 din Constituție, art. 3, 6 CEDO, art. 9, 22, 26, 357, 373, 386-388, 429-432, 434, 437, 445 CPC.

La data de 08 iunie 2016 Svetlana Leiciu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de remitere a cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat aceleași motive de fapt și de drept ca și în recursul declarat de Ivan Terzi, suplimentar invocând că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, invocând dispozițiile Legii nr. 411 din 28 martie 1995 a ocrotirii sănătății, Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale și pct. 2, 6, 53, 62,

din Instrucțiunea privind modul de eliberare a certificatului de concediu medical, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.469 din 24 mai 2005, pct. 22, 25 din Instrucțiunea Ministerului Sănătății privind modul de completare a certificatului de concediu medical.

Menționează că instanța de apel neîntemeiat a respins demersul lui Ivan Terzi cu privire la eliberarea scrisorii Centrului de Sănătate Publică Comrat din 24 aprilie 2011, în baza căruia prima instanță își argumentează poziția, demersul nefiind indicat în decizia recurată, cu toate că la materialele cauzei acest demers lipsește, ignorând în acest sens prevederile art. 373 alin. (1), (2), (5), art. 432 alin. (4) CPC și explicațiile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 11 noiembrie 2013 privind procedura de judecare a cauzelor civile în ordine de apel.

Susține că actul fără număr din 16 iulie 2010 anexat la materialele pricinii, este întocmit cu erori, iar instanța de apel nu a luat în considerație faptul că membrii comisiei nu au fost audiași în cadrul ședințelor de judecată din prima instanță, cu toate că Ivan Terzi de nenumărate ori a solicitat faptul dat.

Consideră că instanța de apel eronat a făcut trimitere la unele mențiuni ce se conțin în scrisoarea Centrului de Sănătate Publică raionul Comrat din 24 aprilie 2011, care lipsește la materialele dosarului.

Afirmă că în decizia recurată se invocă începerea construcției pe lotul de teren a proprietarului Svetlana Leiciu din vecinătatea reclamantei în vara anului 2010, însă reieșind din actul de primire-predare din 18 aprilie 2009, în baza contractului de vânzare-cumpărare din aceeași dată, construcția a fost efectuată de Ivan Terzi, fapt invocat și de reclamantă.

Își întemeiază recursul în baza art. 4, 7, 16, 20, 26 din Constituție, art. 3, 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, art. 9, 22, 26, 357 alin. (1), (2), (5), 373, 386-388, 429-432 alin. (1), 434, 436, 437, 445 CPC, Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 11 noiembrie 2013 privind procedura de judecare a cauzelor civile în ordine de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 29 martie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 2a-110/2015 (f. d. 41, vol. 3) și recepționată de Svetlana Leiciu la 08 aprilie 2016 (f. d. 42, vol. 3), de Efrosinia Stoianova la 30 martie 2016 (f. d. 44, vol. 3) și de Ivan Terzi la 30 martie 2016 (f. d. 45, vol. 3).

Cererile de recurs au fost depuse de Efrosinia Stoianova, reprezentată de avocatul Grigore Popa la data de 13 mai 2016 (f. d. 64-69, vol. 3), iar de Svetlana Leiciu și Ivan Terzi, prin intermediul oficiului poștal, la 06 iunie 2016 (f. d. 167), și respectiv, 30 iunie 2016 (f. d. 157), prin urmare în termenul prevăzut de lege.

Or, data de 29 iunie 2016, ca ultima zi a termenului pentru depunerea recursului de către Ivan Terzi, este zi de duminică, astfel că termenul a expirat în următoarea zi lucrătoare, care este 30 iunie 2016.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite

recursul cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Înaintând prezenta acțiune în judecată împotriva lui Ivan Terzi și a Svetlanei Leiciu, Efrosinia Stoianova a solicitat obligarea lui Ivan Terzi de a înceta influența inadmisibilă asupra terenului și construcțiilor aflate el, demolarea construcției neautorizate din str. Pușkin nr. 10 a, mun. Comrat și încasarea de la Svetlana Leiciu prejudiciul material în sumă de 247562,41 lei și prejudiciul moral 100000 lei.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și, admitând-o în parte, l-a obligat pe Ivan Terzi de a înceta atentarea asupra terenului din str. Pușkin nr. 8, or. Comrat și construcțiile aflate pe el și de a demola construcțiile neautorizate din str. Pușkin nr. 10a, mun. Comrat, a încasat de la Svetlana Leiciu prejudiciul material în sumă de 247 562,41 lei și prejudiciul moral în mărime de 50 000 lei și a încasat în mod solidar de la Svetlana Leiciu și Ivan Terzi taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 7526,87 lei

Judecând apelul declarat de Ivan Terzi și Svetlana Leiciu, instanța de apel a casat parțial hotărârea primei instanțe în partea admiterii acțiunii cu privire la demolarea construcției neautorizate și încasarea de la Svetlana Leiciu a prejudiciului material și moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care a fost respinsă acțiunea cu privire la obligarea lui Ivan Terzi de a demola casa de locuit din str. Pușkin nr. 10 a, mun. Comrat, a încasat de la Svetlana Leiciu în beneficiul Efrosiniei Stoianova prejudiciului material în sumă de 165 474,44 lei și prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei și încasată de la Svetlana Leiciu și Ivan Terzi în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2276,35 de lei, și a fost încasat de la Efrosinia Stoianova în beneficiul lui Ivan Terzi și Svetlanei Leiciu taxa de stat în mărime de 2276,35 lei.

În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de recurs constată, însă, că contrar prevederilor art. 239 CPC și art. 241 alin. (5) CPC, concluziile instanței de apel sunt expuse în decizia recurată într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu argumentele apelurilor și materialul probator anexat la dosar, precum și normele de drept ce reglementează acest aspect.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

În acest sens, se va menționa că, admitând apelurile depuse de Ivan Terzi și Svetlana Leiciu, instanța de apel a casat hotărârea primei instanțe în partea ce ține de demolarea construcției neautorizate și menținând-o în partea prin care a fost obligat Ivan Terzi de de a înceta atentarea asupra terenului din str. Pușkin nr. 8, or. Comrat și construcțiilor aflate pe el.

Este de notat, însă, că ajungând la concluzia că încetarea atentării asupra terenului din str. Pușkin nr. 8, or. Comrat și construcțiilor aflate pe el, nu poate fi

admisă prin demolarea construcțiilor în litigiu, instanța de apel, menținând hotărârea primei instanțe prin care Ivan Terzi a fost obligat de a înceta atentarea asupra terenului din str. Pușkin nr. 8, or. Comrat și construcțiile aflate pe el, *nu a indicat în ce mod urmează Ivan Terzi de a înceta această atentare asupra terenului vecin.*

Mai mult, în speță, concluziile instanței de apel se constată a fi contradictorii și prin faptul că, pe de o parte, instanța constată că demolarea construcțiilor în litigiu nu poate fi dispusă, dat fiind că acestea au fost edificate legal, nefiind constatat faptul construcției ilegale, precum și faptul că prin probele administrate nu a fost demonstrat că anume construcțiile din str. Pușkin nr. 10 a, mun. Comrat influențează negativ imobilul din str. Pușkin nr. 10 a, mun. Comrat, iar pe de altă parte instanța de apel constată ca întemeiată cerința Efrosiniei Stoianova împotriva Svetlanei Leiciu cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, în acest sens invocând deja că a fost demonstrat cu certitudine atentarea asupra terenului din str. Pușkin nr. 8, or. Comrat și construcțiilor aflate pe el, prin edificarea de către Svetlana Leiciu a construcțiilor din str. Pușkin nr. 10a, or. Comrat.

În confirmarea examinării superficiale a pricinii în cauză de către instanța de apel este și faptul că la baza temeiniciei cerinței Efrosiniei Stoianova împotriva Svetlanei Leiciu cu privire la încasarea prejudiciului material și moral a fost pus raportul de expertiză nr. 181 din 10 decembrie 2013, prin care s-a constatat prejudiciul pricinuit imobilului din str. Pușkin nr. 8, or. Comrat, din care, însă, nu rezultă cauza deteriorării acestui imobil.

La acest capitol, instanța de recurs remarcă că, deși, argumentele menționate au fost invocate de către apelanți în instanța de apel, acestea au fost lăsate fără examinare și trecute cu vederea de către instanță, cum de altfel, nu au fost verificate nici dezacordul apelanților cu referire la constatările din raportul de constatare tehnico-științific nr. 181 din 10 decembrie 2015 (f. d. 242 Vol. I) și explicațiile specialistului M. Stoianov (f. d. 199 Vol. II), din care se reliefează că raportul de constatare nu descrie care ar fi motivul nivelului de umiditate ridicat la imobilul din str. Pușkin nr. 8, or. Comrat.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Distinct de cele mai sus arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

Având în vedere că la Curtea de Apel Comrat activează trei judecători, iar judecătorul Afanasii Curdov a făcut parte în instanța de apel din completul care a soluționat prezenta cauză, prin prisma prevederilor art. 49 alin. (2) CPC, participarea repetată a acestui judecător în ordine de apel este inadmisibilă, ca urmare, pricina urmează a fi remisă pentru rejudecare la Curtea de Apel Cahul, or formarea unui alt complet în Curtea de Apel Comrat este imposibilă.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admit recursurile declarate de Efrosinia Stoianova, reprezentată de avocatul Grigore Popa, Ivan Terzi și Svetlana Leiciu.

Se casează integral decizia Curții de Apel Comrat din 10 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Efrosinia Stoianova împotriva lui Ivan Terzi și Svetlanei Leiciu cu privire la încetarea influenței inadmisibile asupra terenului și construcțiilor aflate pe el, demolarea construcției neautorizate, repararea prejudiciului material și moral, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Mariana Pitic

Ala Cobăneanu